

escena terrible en un jardí, lloc per als enamorats (d'Ell). Jesús ha entrat en contacte amb els morts (en la fossa comuna), lluita durant tres dies i no fa pudor perquè no ha arribat al quart dia, i amb un gran esforç dins d'aquell embolcall de mort, *s'aixeca!*

«Déu ha posat el seu Esperit en el cor de tots els homes i dones, que un dia o altre, se'n poden servir»

Què és el més nuclear, segons tu, del cristianisme?

Amb el pla B comença el cristianisme, és a dir, amb la comunitat del deixeble estimat. El projecte de Déu és de persones lliures, que s'apleguen per opció voluntària, i no com el poble d'Israel. Per això, en el pròleg de l'evangeli diu que ningú, ni els seus propis, l'acolliren, el rebutgen. Als qui acullen Jesús, els dona la capacitat d'esdevenir fills i filles de Déu. Ens és donada a tothom aquesta capacitat i la podem activar amb l'experiència de l'Esperit, és a dir, de servir i d'estimar als altres, que és l'experiència de ser fills i filles de Déu.

És per a tothom aquesta experiència?

Déu vol que sigui per a tothom. Els d'Open Arms, la Greta Thunberg..., per què fan tot això? Són gent viva, que tenen aquesta experiència, però cadascú l'expressa a la seva manera. Així, doncs, he d'ajudar que la gent s'alliberi, que compti amb aquesta dimensió: Déu ha posat el seu Esperit en el cor de tots els homes i dones, que un dia o altre, se'n poden servir. Que en

prendran consciència o no? No cal. Són aquells que l'han activat fent un servei al germans.

En l'actual situació, quines actituds remarcaries en un cristià o cristiana?

El que ens fa cristians és sortir de nosaltres mateixos i anar a trobar l'altre, cadascú a la seva manera; no puc anar a rescatar migrants a la Mediterrània, però m'hi identifico, em solidaritzo, em sento en comunió, en sintonia. La consciència de l'esperit no és una consciència racional. En el fons, hem d'actuar com a petits déus, sense actes de poder, ajudant els germans que hi ha al costat a alliberar-se de les situacions injustes, a fer més humà l'entorn. El món del poder és un món diferent del món real dels evangelis.

En canvi, sempre anem comptant quants som (batejats...).

És que Déu no sap comptar, no s'expressa ni en lletres ni en números. La línia de l'Esperit no vol saber res del poder, va a la persona. És tot un altre món amb el qual s'ha de sintonitzar i quan faig experiència de l'Esperit em situo en aquest altre món.

...

Interpreto la meua pròpia història com que Algú m'ha anat portant, i és l'Esperit de Jesús, i és a Ell a qui interessa que les qüestions i situacions s'aclareixin. No és un Déu suprem, és de tu a tu, amb un humà (Jesús). No cal barallar-se amb ningú, ni forçar la realitat, no val la pena. Fixa't en el capítol de Joan (Jn 13,34-35): *Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat.* Aquesta és la base del cristià. Els manaments anteriors

han prescrit, ja no tenen vigència, només resta aquest. Així és com es roman en l'amor de Jesús.

Què hi ha darrere aquest manament?

L'autor de l'evangeli coneix molt bé la seva comunitat i s'ha adonat que hi ha tensions i divisions, que volen establir jerarquies. I situa com a model el deixeble estimat que es va fent present (no en una presència física, sinó en esperit) en la segona redacció. Precisament, la covid, ens ha despertat la dimensió d'estimar aquells que no veus físicament. Si no hi ha trobada amb l'altre, no hi ha cristianisme, no és decisiu si un és cristià o musulmà. Acceptem que hi ha religions, però són vehicles.

«El món del poder és un món diferent del món real dels evangelis»

Ressona el concepte *habitació*, de sant Ireneu, en què parla que l'Esperit es va acostumant a la nostra psicologia, i nosaltres, a l'Esperit.

Sí, l'Esperit ha hagut d'aprendre a conèixer l'home i en Jesús s'hi ha habituat. Com més entrada li donis, més col·laborareu junts. Com que el pla B depèn de l'Esperit, i d'activar-lo per part nostra, no cal enfrontar-se amb els que segueixen el pla A, sigui a les esglésies o a la societat civil o religiosa. Cal tenir esperança que un dia o altre es passaran al pla B...

Després de la sessió fotogràfica, Rius-Camps ens va acomiadar, amable com sempre, mostrant-nos l'esplèndid i ampli jardí, que és l'avantsala del paradís que espera i desitja.